

navnlig hvad angår offentliggørelse af oversættelsen og virkningen af, at denne ikke indleveres til patentmyndigheden. Der er hverken fastsat nogen offentliggørelse for patenthaverens regning, eller nogen sanktion gående ud på, at fællesskabspatentet anses for ugyldigt fra indleveringen, hvis den ikke indleveres.

Stk. 1 indrømmer hver af de kontraherende stater mulighed for at tage forbehold ved undertegnelsen eller deponeringen af ratifikationsdokumentet. Ved undertegnelsen havde kun Italien benyttet sig af denne mulighed.

Dette forbehold går ud på, at en patenthaver først kan gøre de til fællesskabspatentet knyttede rettigheder gældende i den pågældende stat, når han har indleveret den krævede oversættelse af patentskriftet til Den europæiske Patentmyndighed, og altså ikke som fastsat i artikel 65, stk. 1, i Den europæiske Patentkonvention til vedkommende nationale patentmyndighed. Hertil skal oversættelsen videresendes af Den europæiske Patentmyndighed.

I henhold til stk. 2 indtræder den nærmere virkning allerede ved offentliggørelsen af patentskriftet vedrørende fællesskabspatentet, blot oversættelsen inden tre måneder efter dette tidspunkt er indleveret til Den europæiske Patentmyndighed.

Indleveres oversættelsen på et senere tidspunkt, kan patenthaveren for andres udnyttelse indtil dette tidspunkt af hans opfindelse gøre de samme rettigheder gældende som for udnyttelse af opfindelsen efter offentliggørelsen af ansøgningen i henhold til artikel 34, stk. 1, nemlig krav på en rimelig erstatning; kravet kan dog først rejses, når oversættelsen er indleveret. For tiden efter indleveringen af oversættelsen kan patenthaveren gøre samtlige rettigheder, der i henhold til artiklerne 29–36 er knyttet til patentet, gældende, altså også retten til at forbyde andre at udnytte opfindelsen. Denne virkning er dog over for de personer, der i mellemperioden har udøvet opfindelsen eller har truffet væsentlige foranstaltninger hertil, begrænset til et tidsrum af tre år efter, at fristen for indsigelse mod det europæiske patent er udløbet. Indgives oversættelsen nemlig først tre år efter, at denne frist er udløbet, bestemmes det i stk. 4, at retten til at forbyde sådanne at udnytte opfindelsen ikke længere kan udøves. Sidstnævnte kan tværtimod fortsat udnytte opfindelsen på rimelige betingelser. Disse rimelige betingelser behøver ikke at være begrænset til den i stk. 3 omhandlede rimelige erstatning. Med rimelige betingelser menes ikke blot en erstatning af rimelig størrelse for udnyttelse af opfindel-

sen, men der skal også tages hensyn til udnyttelsens art, måde og omfang.

Stk. 5–7 indeholder bestemmelser om forbeholdets bortfald. Såfremt en kontraherende stat ikke af sig selv tilbagekalder forbeholdet, ophæves det efter enstemmig afgørelse truffet af Rådet for De europæiske Fællesskaber.

Oversættelse af fællesskabspatentskriftet til dansk, hvis det er grundlag for retssager her i landet f. eks. i anledning af påstand om krænkelse af patentet, er sikret ved retsplejelovens § 149.

Til § 95.

Som nævnt i bemærkningerne til § 1, nr. 8, kan ethvert land tage forbehold over for konventionens artikel 47. Bestemmelsen i forslaget § 95 er indsat med henblik på denne mulighed. Der henvises herom til bemærkningerne til § 1, nr. 8 og til de almindelige bemærkninger afsnit B II.

Til § 96.

Bestemmelsen bemyndiger industriministeren til i henhold til artikel 90 i Fælleskabets Patentkonvention at tage forbehold over for konventionens artikel 76, hvori det bestemmes, at en national ret, som behandler et søgsmål vedrørende et fællesskabspatent, skal betragte patentet som gyldigt.

I henhold til konventionens artikel 90, der er en overgangsbestemmelse, har hver af de kontraherende stater mulighed for at erklære, at den forbeholder sig ret til at bestemme, at de af dens domstole, der behandler sager om krænkelse af et fællesskabspatent, med parternes samtykke kan træffe afgørelse vedrørende virkningen af fællesskabspatentet inden for den stat, hvori domstolene er beliggende. Således giver artikel 90 danske domstole mulighed for under en krænkelsessag at afgøre såvel spørgsmål om EF-patentets krænkelse som spørgsmål om patentets ugyldighed for så vidt angår Danmark. Om hvorvidt Danmark bør benytte sig af denne mulighed henvises til de almindelige bemærkninger.

Til § 97.

Stk. 1 er udformet i overensstemmelse med fællesskabspatentkonventionens artikel 80, der indeholder forbud mod dobbeltbeskyttelse og overlader det til de kontraherende stater at fastsætte den fremgangsmåde, hvorved dobbeltbeskyttelse kan bringes til ophør.

I overensstemmelse hermed foreslås i *stk. 1*, at såfremt et patent, der er meddelt af patentmyndigheden, vedrører en opfindelse, for hvilken et fæl-